

Гэй, каляда, каляда!..

Польскія калядкі

І мы пастушкамі...

(My też pastuszkowie...)

І мы пастушкамі,
нібы каралямі,
на возе, на возе
з капэлаю едзем.
Марозам вясель нас,
марозе, марозе.
Грай, кажа Езус, Бартак, – брачу!
Стой, хлопча, басэтлю я зладжу
і смык мой, і смык мой.

Бартосік нясілкі –
ані валасінкі
на смыку, на смыку.
Хлапец не шманае,
за хвост ён хапае
кабылу для шыку,
і ўцінае ў сваю шалмаю,
аж Езус з пялюшак гукае –
даволі, даволі.

Здароў, жаніх-братка,
пара йсці да статка
сцяжынкай, сцяжочкай.
Шавель! – Езус губкай:
дай мёду ім з кубкам
і з бочкай, і з бочкай.
Ой, дзяку, Дзіцятка, пакорна! –
Налітыя брукі па горла!
Хвала Табе Пане!

Гэй, у дзень народзін...

(Hej, w dzień narodzenia...)

Гэй, у дзень народзін, у дзень і ў гадзіну
спрадвечнага Бога адзінаму Сыну

песні спявайма, хвалу Богу давайма.
Гэй, калядка, калядка.

Радзіла Панна нябеснае дзіцятка,
у яслі паклала святое ягнятка
Пастухі спяваюць, на гусельках граюць.
Гэй, калядка, калядка.

Як толькі пастушкі пра тое пачулі,
Адразу ў Бэтляем уподбег памкнулі,
Вітаючы дзіцятка, малое ягнятка,
Гэй, калядка, калядка.

Езу, пекны квецце... (Jezu, śliczny kwiecie...)

Езу, пекны квецце,
яўлены ў свеце,
чаму родзішся зімою,
маразы нясеш з сабою,
а не ў цёплым леце,
а не ў цёплым леце?
Езу, немаўлятка,
ты не панянятка,
не ў палацах уходжаны,
ў бедным хляве народжаны,
між быдла – ягнятка,
між быдла – ягнятка.

Пекная лілея
Паненка Марыя
чыста ружа – пекна, гожа,
не шукае панскіх ложаў,
у яслях спавівае,
у яслях спавівае,
а вослік з цяляткам
стаяць ля дзіцятка
і грэюць сваім дыханнем,
і кленчаць, Сыну і Панне,
чалом б'юць, – калядка,
калядка, калядка!

Анёл з неба будзіць
найперш – каго любіць:
Пастушаткі, уставайце,
Пана ў ясельках вітайце,
Ён вас прыгалубіць!
Ён за вас парупіць!
Пастушкі усталі
Пана прывіталі,
хто там песняй, хто там лірай,
хто дарункам, ласкай шчырай
Пана шанавалі,
Пана шанавалі.

Голя, голя! Пастыры з поля... (Hola, hola, pasterze z pola...)

Голя-голя, пастыры з поля!
Гэй, Пана вітайце,
і дарункі складайце.
Заклікаюць анёлкі:
Гэй, браточки-пахолкі,
ідзіце і бяжыце
ды быдла ў хлеў ганіце.
Ў торбы сыр, на радзіны
да малюткі, дзяціны!
Здайма ў яслях Пану
нашу учту й пашану,
Пойдзем усе з вяселлем
у гэты яго Бэтлеем.
Пойдземце, дударочки,
пойдземце, бубнарочки.
Валясю! Кубасю! гудзіце,
Станасю! Вайтасю! дудзіце:
Ой дына, ой дына, ой дына,
хай жыве Пан Езус дзяціна!

Голя, хлопцы, хутчэй у яслі!
Усе Пана вітайце,
хто што маеце, – дайце.
Масла ці куранятка

для малаго дзіцятка,
сыру клінок, цыбулькі,
для маладой матулькі,
грушкі, сліўкі і хлеба
для дзядуленькі Язэпа.
Просім цябе, наш Малец,
Зямлі-неба Пасланец,
прыняць дар, добры Пане,
на які хлопцаў стане,
прымі ўсё сардэчна,
бо любім цябе вечна.
Банасю! Галасю! гудзіце,
Бартосю! Пакосю! дудзіце:
Ой дына, ой дына, ой дына,
хай жыве Пан Езус дзяціна!

*Перакладзена з нотнага архіву “Капэлы Адраджэнне” і Віктара
Скорабагатава*

пераклад з польскай – Васіль Сёмуха

© Васіль Сёмуха, пераклад, 2010